

בבית המשפט העליון

בש"פ 7971/01

כבוד השופט מ' חשין	בפני:
מדינת ישראל	המבקשת:
נ ג ד	
1. דני טיקמן 2. פליקס מילנר	המשיבים:
י"ז בכסלו תשס"ב (2.12.2001)	תאריך הישיבה:
עו"ד ג'ני גינזבורג	בשם המבקשת:
עו"ד רונן חליוה	בשם המשיב 2:
בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין תשנ"ו-1996	הפילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),

החלטה

שני משיבים הם לפניי, אך ענייננו במשיב מס' 2 בלבד (**המשיב**). המשיב עומד לדין בצוותא-חדא עם המשיב מס' 1 בעבירה של ניסיון לרצח והיזק בזדון. עם הגשת כתב האישום הורה בית-משפט קמא על שחרורו לחלופת מעצר, ואולם ערר המדינה על החלטה זו נתקבל בבית-המשפט העליון, והמשיב נעצר עד תום ההליכים נגדו (בנושא מעצרו זה של המשיב חל שיבוש בהחלטתי מיום 22.10.01). משעברו תשעה חודשים והמשיב במעצר, הורה בית-המשפט העליון, לבקשת המדינה, על הארכת מעצרו בתשעים ימים נוספים, ועתה מונחת לפניי בקשת המדינה להאריך בשנית את מעצרו של המשיב, גם זו הפעם בתשעים ימים.

האישום שהמשיב עומד עליו לדין נסב על ניסיון נואל לפגוע בערבים - כך כדבר כתב האישום - כנקמה על חטיפתם של חיילים ישראליים ורציחתם בשטחים. המשיב והמשיב מס' 1 - אשר כתיאור כתב האישום הוא, כמסתבר, העבריין העיקרי - נסעו במכונית בתוככי חיפה, שעה שהמשיב אחז בהגה והמשיב מס' 1 ישב בסמוך לו ורובה סער בידו. תוך כדי הנסיעה פתח המשיב מס' 1 את החלון שלידו, והחל יורה ירי אוטומטי לעבר האנשים שהיו אותה עת במקום בהאמינו שערבים הם. כתוצאה מן הירי נפצעו ארבעה אנשים, חלק מהם נפצעו

קשה ואחד מהם נפגע בראשו ובעת הגשת כתב האישום היה מחוסר הכרה. כן נגרמו נזקים לשבעה בתי עסק ולשתי מכוניות חונות.

לא יימצאו חולקים על חומרת המעשה שהמשיב עומד עליו לדין - מעשה שיש ראיות לכאורה להוכחתו - ולו היו הדברים מתנהלים בדרך אחרת הייתי מורה על הארכת המעצר. אלא שהעניינים התנהלו כפי שהתנהלו, והצטברות הגורמים השונים הקשתה עליו לא במעט.

מסתבר כי בתחילה הועמד המשיב לדין בצוותא-חדא עם המשיב מס' 1, אך לאחר מכן הופרדו ההליכים וכל אחד מן השניים עמד לדין לעצמו. בישיבה שהייתה ביום 22 באוקטובר הודיעתני המדינה כי משפטו של המשיב מס' 1 עומד לפני הכרעת דין, וכי לאחר שיסתיים משפטו מבקשת המדינה להביאו כעד מטעמה במשפטו של המשיב. "לאחר שיסתיים משפטו" אמרתי, הואיל ו"הילכת קינזי" ניצבת על דרך ואינה מתירה למדינה להביא את ראובן, שותף לעבירה, כעד נגד שמעון, שותפו לעבירה, כל עוד לא הוכרע דינו ונגזר דינו של ראובן. וכך, עד שלא יסתיים משפטו של המשיב מס' 1, לא יוכל להסתיים משפטו של המשיב, שצבת בצבת עשויה.

משהסתבר לי כך, החלטתי ביום 22.10.2001 להאריך את מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת, והוספתי והפניתי בקשה לבית-המשפט שלפניו מתנהל משפטו של המשיב, כי יעשה את כל הניתן כדי לזרז את המשפט ולסיימו בעגלא ובזמן קריב.

מונחת עתה לפניי הודעתה של המדינה מיום 22.11.01, וממנה למד אני שלוש אלו: אחת, פרשת התביעה במשפטו של המשיב נסתיימה ביום 5.11.01 - למעט, כמובן, עדותו של המשיב מס' 1, כמוסבר לעיל - והמשך המשפט נדחה ליום 21.11.01. שתיים, ביום 18.11.01 הורשע המשיב מס' 1 בביצוע עבירות של ניסיון לרצח (ארבעה מקרים) והיזק בזדון לרכוש (תשעה מקרים), והמשך משפטו נקבע ליום 25.12.01, לטעונים לעונש. שלוש, והוא עיקר: ביום 21.11.01 הייתה ישיבת תזכורת במשפטו של המשיב, המדינה דיווחה לבית-המשפט על אודות מה שארע עד אותו יום, וביקשה לקבוע מועדי-המשך לשמיעת המשפט לסוף חודש דצמבר. בית המשפט שמע את שנטען לפניו, וזו הייתה החלטתו:

החלטה

עשינו מאמצים רבים והשקענו זמן רב כדי לנסות ולמצוא מועדים פנויים אשר יתאימו ליומניהם של חברי ההרכב בזמן הקרוב ביותר וזאת לאור העובדה כי מדובר בנאשם שבפנינו המצוי במעצר עד תום ההליכים, אך לדאבונו לא הצלחנו במשימתנו. אין זו הפעם הראשונה שאנו נאלצים לתת את ההחלטה שאנו נותנים כעת, ולומר את הדברים שאנו נאמר

בהמשך, וזאת לאור העובדה כי בית המשפט המחוזי בחיפה נחשב לאחד מבתי המשפט המחוזיים העמוסים ביותר במדינה.

בית המשפט קובע שמיעת תיקים בשעות לא שגרתיות, עד השעות המאוחרות של היום ובימים לא שגרתיים, כולל ימי ו' בשבוע, וכל זאת כאמור, על מנת לסיים את התיקים הרבים התלויים ועומדים בפני בית המשפט בהרכבים שונים ואשר במרביתם הנאשמים מצויים במעצר עד תום ההליכים.

לעתים קרובות מאד אנו נאלצים לבטל שמיעתם של תיקים רבים, אשר נקבע להם מועד לשמיעה, אך מאחר והנאשמים בהם אינם מצויים במעצר, אנו נאלצים לבטל מועדים של תיקים אלה, לרבות תיקים אזרחיים אשר בהם הצדדים ממתנים לשמיעת המשפט, ובמקום לקבוע תיקים אשר הנאשמים מצויים בהם במעצר עד תום ההליכים.

משאמר דברים אלה שאמר, ו"בלית ברירה" קבע בית-המשפט את המשך משפטו של המשיב ליום 19.2.02 בשעה 15:00, ליום 25.3.02 בשעה 13:30 וליום 10.4.02 בשעה 13:30.

להשלמה ולסיכום ביניים נאמר דברים אלה: המדינה מבקשת היום על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל ביום 27.10.01, דהיינו עד ליום 25.1.02. היום הוא יום 2.12.01, ובחינת המועדים שלעניין תלמדנו כי עד לסיום תשעים הימים לא יישמע כלל משפטו של המשיב. יתר על כן, אם אורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, ובתום תשעים הימים תתבקש הארכה נוספת של תשעים ימים, כי אז תסתיים תקופת המעצר ביום 25.4.02. בתרחיש האופטימלי, אם כן, הארכת המעצר כיום פירושה, למעשה, הארכה ב-180 ימים, וגם אז לא נדע אם לא תתבקש הארכה נוספת, שהרי לא דיברנו עד כה בפרשת ההגנה. ונזכור כי שלושה מועדי השמיעה שנקבעו להמשך משפטו של המשיב - בחודשים פברואר, מרס ואפריל - אמורים להתחיל באמצעו של יום.

בטיעונו לפניי בישיבה הקודמת חזה לפניי עו"ד חליוה, בא-כוח המשיב, חיזיון קשה באשר להמשך משפטו של המשיב. על אותו חיזיון אמרתי בהחלטתי מיום 22.10.01 כי "לא אוכל להיות שותף לחיזיון האפוקליפטי שחזה עו"ד חליוה". כיום אוכל לומר: נצחוני בניי, נצחוני בניי.

יש קוקטייל תרכובות כימיות הקרוי "מי מלך". המדובר הוא בחומצה גופרתית ובחומצה מילחית שעירבובן זו בזו יוצר תערובת שבכוחה להמיס (כמעט) כל חומר שהוא. בענייננו שלנו נתערבבו שני אלה: "הלכת קינזי" והעומס הקשה המוטל על בתי-המשפט. התערובת של השניים בכוחה להמיס צדק, ואכן ממיסה היא צדק. אם יש צורך בדוגמה, הרי היא לפנינו.

שנים רבות שהעושים במלאכה מנסים להביא לביטולה של "הלכת קינזי" או, למיצער, להגמשתה. כך בהצעות חוק שמשום מה לא באו לכלל בשלות וכך בהלכה. חבל שהמדינה אינה מביאה את "הלכת קינזי" לפני בית-המשפט העליון, לבחינתה אם תמשיך בחייה כבעבר; אם תאבד ואיננה; ואם תשנה את מסלולה. בין כך ובין אחרת, בענייננו שלנו אתקשה להיעתר לבקשת המדינה על החלק.

לא אעלים עין מן העבירה הקשה שהמשיב עומד עליה לדין, אף לא מעברו הפלילי; וכפי שהודיעתני באת-כוח המדינה, עבר המשיב את העבירה המיוחסת לו עתה בעת שהיה בתקופת מעבר לאחר הרשעה בדין ולפני שהיה עליו להתחיל לרצות מאסר בפועל למשך ארבעה חודשים בעבודות שירות. על אף כל אלה אני מתקשה להיענות לבקשת המדינה, ואכן מסרב אני להיענות לה כפי שהיא מונחת לפניי.

אני מחליט איפוא להאריך את מעצרו של המשיב, בכפוף לאמור להלן. המשיב יהא רשאי להגיש בקשה לבית-המשפט המחוזי בחיפה לשחררו ממעצר, ובית-המשפט המחוזי יוכל לשחררו ממעצר בתנאים שייראו לו ראויים בשים לב לנסיבות העניין בכללן.

העתקי החלטתי זו יועברו לנשיא בית-המשפט העליון וליועץ המשפטי לממשלה.

היום, י"ז בכסלו תשס"ב (2.12.2001).

שׁוֹפֵט

העתק מתאים למקור G03.01079710
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.

שמריהו כהן - מזכיר ראשי

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444